

[Charlotte Antonsen]

EF's dom kan betragtes som et signal om, at vi skal til at tage EF mere alvorligt. Afgørelsen ved Domstolen ligger vel i forlængelse af den fortsat skærpede EF-kurs over for medlemslande, der på den ene eller på den anden måde forsøger at tilgodese nationale virksomheder frem for at tilgodese ønsket om fri konkurrence på hele det europæiske marked. EF-dommen er et kraftigt signal om, at EF's frie konkurrencebestemmelser skal tages alvorligt. Samtidig er dommen et signal til Danmark om, at perioden, hvor man kunne betragte EF som et tagselvbord, er slut. EF er et forpligtende samarbejde. De beslutninger, der træffes, skal følges op af konkret handling. Det har Danmark også fordel af. Dansk vækst, velstand og beskæftigelse er afhængig af et åbent og frit marked i Europa.

Denne sag kræver i allerhøjeste grad, at vi her i Folketinget tager vores politiske ansvar alvorligt. I forhold til de demokratiske principper er det helt uacceptabelt, hvis vi ikke kan blive enige om at angive en løsning på så stort et økonomisk problem, som vi i denne sag står over for.

Jens Thoft (SF):

På SF's vegne skal jeg gentage det, jeg sagde ved den forrige debat, nemlig at det for os er helt afgørende, at det ikke bliver forbrugerne, der kommer til at betale en gang til.

Også dette forslag er noget biks, og baggrunden er selvfølgelig en angst for, at erhvervslivets mappedyr skal gå over til udenomsparlamentariske metoder og civil ulydighed for så vidt angår det arbejdsmarkedsbidrag, som falder her den 20. april. Men de opstramninger, som ministeren foreslår, er fup.

Jeg vil gerne give et eksempel, som kan vise, hvor bedragerisk det er: Jeg vil foreslå, at Præsidenten nedsætter folketingsmedlemmernes løn med 2½ pct. i de partier, der mener, at det her går rundt, og så får de deres løn udbetalt 5 dage før; det er jo det, det handler om. Det, det handler om, det er 2½ pct. kontra 5 dage, og det hænger ikke sammen, det kan enhver regne ud.

Det er helt tilfældigt, hvem det rammer, og ministeren erkender også i sine bemærkninger, at i hvert fald 2,6 mia. kr. kommer ikke hjem. Hertil kommer de 300 mio. kr., som skyldes for juli og april kvartal, altså de reelle restancer i

arbejdsmarkedsbidraget, og som jeg ikke ved hvordan ministeren havde tænkt sig at inddrive.

Jeg vil gerne understrege, at det er forbrugeren, der har betalt arbejdsmarkedsbidraget, et arbejdsmarkedsbidrag, som omtrent er det samme som en moms. Det var det, vi fik at vide i december, da vi vedtog ændringen, at her var der bare tale om en anden måde at opkræve arbejdsmarkedsbidraget på, nemlig en moms. Det, der sker, er altså, at erhvervslivet opkræver 2½ pct., og disse 2½ pct. får de lov at beholde.

Men ikke nok med det. Sådan som det også lå i det forrige lovforslag, får en lang række af erhvervslivets virksomheder mulighed for også at få det arbejdsmarkedsbidrag, som de har opkrævet, udbetalt igen. Så nettotabet for statskassen bliver med stor sikkerhed langt større end 2,6 mia. kr. Bliver det 5 mia. kr.? Bliver det 10 mia. kr.? Jeg er ikke i stand til at vurdere det, og ministeren har heller ikke turdet gætte på, hvor store tilbagebetalinger der må forventes som følge af tilbagebetalingsproceduren.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi vælger regler, som stort set sørger for, at det arbejdsmarkedsbidrag, som erhvervslivet har opkrævet, også bliver indbetalt til statskassen. Og jeg er helt enig, når fru Pia Gjellerup og Danmarks Kommunistiske Partis centralkomité foreslår – de to ting har formentlig ikke noget med hinanden at gøre – at de arbejdsgiverafgifter, som ambien afløste, bliver genindført i det mindste i et kvartal. Det var da værd at overveje. En anden og måske lettere måde at administrere på kunne være at nedsætte varelager nedskrivningerne. Under alle omstændigheder vil disse muligheder have samme ulempe som ministerens forslag, nemlig at det er ret tilfældigt, hvem der privilegeres af det arbejdsmarkedsbidrag, de får lov at score, og hvem der rammes på grund af opstramningerne.

Jeg vil gerne understrege til sidst, at ministeren lader som om – og det gjorde han også i sin pressemeddelelse forleden dag – at man strammer så meget op, at pengene kommer i kassen, og det passer ikke; det er løgn.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte skatteministerens lovforslag om ændring af momslo-